

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010320
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3513010320.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného obžalovanému I. V., K.. XX.XX.XXXX B. I., trestne stíhaného na slobode pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom dňa 22. augusta 2016 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: I. V., K.. XX.XX.XXXX B. I.,
I. O. W. I., Z. XXXX/XX, na slobode,

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.08.2013, Pv 145/13 - 28, pre skutok právne posúdený ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 19.01.2013 v čase okolo 01.30 hod. v W. I. K. Z. T. XXXX/XX vo svojej pivnici z 5-litrovej bandasky preliat do plastovej fľaše od oleja Madit 1 liter benzínu, následne vzal túto fľašu a prišiel s ňou na bicykli k osobnému motorovému vozidlu zn. BMW XXX I., zelenej metalízy, rok výroky 2001, ev.č.: K.-XXXBX, VIN: C., ktorého vlastníkom je A. W., a ktoré vozidlo bolo odstavené na parkovisku na Z. T. v W. I., medzi panelovými domami, asi 30 metrov od hlavnej cesty vedúcej zo W. I. P. Q., vedľa plastových kontajnerov, následne z prinesenej fľaše rozliat benzín na prednú kapotu tohto vozidla a snažil sa rozliaty benzín zapáliť prineseným zapaľovačom, čo sa mu však nepodarilo, a tak sa vrátil do svojej pivnice v W. I. K. Z. T. XXXX/XX, kde vzal 5-litrovú bandasku, v ktorej ešte zostali 2-3 litre benzínu, a potom sa vrátil k uvedenému vozidlu, kde na prednú kapotu vozidla znova rozliat prinesený benzín, ktorý zapaľovačom zapálil, v dôsledku čoho začala predná kapota vozidla horieť a potom sa požiar rozšíril na celé vozidlo, čím došlo k úplnému zhoreniu uvedeného vozidla, vrátane vecí, ktoré sa v ňom nachádzali, a to 2 ks FM transistory na prehrávanie hudby, 1 dotykový displej 17 palcový, 1 prietokové čerpadlo na palivo, čím spôsobil poškodenú A. W. škodu vo výške 4.265,- Eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodený H. W., K..XX.XX.XXXX B. Q., I. O. W. I., Z. XXX/XX, o d k a z u j e s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 145/13 - 28 zo dňa 20.08.2013, doručená tunajšiemu súdu dňa 22.08.2013, trestné konanie proti obžalovanému pre § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V predmetnej veci vydal súd trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor. Súd preto nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal termínoch 16.12.2013 a 11.03.2014. Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor a obžalovaný nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste. Po vykonanom dokazovaní dňa 11.03.2014 vo veci vyhlásil tunajší súd odsudzujúci rozsudok, ktorým uznal obžalovaného I.R.Q. V. za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci a uložil mu podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky, povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. h), písm. i), písm. j) Trestného zákona a zaviazal ho náhradu škody poškodenej A. W.. Proti citovanému rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Krajský súd v Trenčíne na verejnom zasadnutí uznesením č. k. 23Tos/117/2014 - 172 zo dňa 06.02.2015 zrušil citovaný rozsudok v celom rozsahu a vrátil ho súdu prvého stupňa, aby ho v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že odvolací súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.12.2014 zistil z vyjadrenia obhajoby, že ku skutku nemalo dôjsť dňa 19.01.2013, ale okolo dňa 03. až 04.01.2013 o čom by mal existovať videozáznam Q. V. W. I., pričom ani sám poškodený na verejnom zasadnutí nevedel uviesť, kedy k presne auto zhorelo. Odvolací súd odročil verejné zasadnutie na neurčito za účelom doplnenia dokazovania a preverenia tvrdenia obhajoby. Z doplneného dokazovania správami OR HaZZ Nové mesto nad Váhom a MsP stará Turá vyplynulo, že motorové vozidlo O.C., A.. Č.. K. XXXBX horela dňa 05.01.2013 v čase okolo 02.00 hod. a hasiči okolo 02.16 hod. požiar zlikvidovali. Z uvedeného vyplýva, že ku skutku, z ktorého je obžalovaný obvinený, nemohlo dôjsť dňa 19.01.2013, pričom celé prípravné konania ako aj hlavné pojednávanie sa z hľadiska dokazovania odvíjalo práve ku uvedenému dňu. Odvolací súd uviadol, že v novom konaní na hlavnom pojednávaní bude potrebné zamerať dokazovanie ohľadne žalovaného skutku ku dňu 05.01.2013, kedy k nemu podľa príslušných vyjadrení došlo a pokiaľ nebude bezpečne preukázané, že sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil práve v tento deň (všetky dôkazy sa totiž viažu ku dňu 19.01.2013), sankciu v tomto prípade predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní a to vo vzťahu ku skutkovým zisteniam relevantným z hľadiska uznania viny, čomu zodpovedá výrok súdu podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného I. V., poškodeného H. W., svedkov B. Q., O. J., V. V. a čítaním listinných dôkazov, ktoré sa vzťahujú na predmetnú vec a osobu obžalovaného. V rámci konania po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu boli na hlavnom pojednávaní vypočutí poškodený H. W., svedkovia Q. J., Q. O., B. W. a oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú vec a osobu obžalovaného.

Obžalovaný I. V. po zákonom poučení o jeho právach na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.12.2013 vyhlásil, že je nevinný, neodmietol vypovedať a ku skutku vypovedal. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok nespáchal. Týždeň pred tým ako mal zapáliť H. W.R.B. auto ho navštívil poškodený H. W., ktorý mu povedal, že vie zo spoľahlivých zdrojov, že mu obžalovaný mal podpáliť auto, na čo obžalovaný zostal ako obarený a povedal mu, že žiadne auto mu nepodpálil. Povedal mu, že ho sice nevidel na vlastné oči, ale verí tomu, kto mu to povedal a ak sa bude vykrúcať, skončí ako jeho automobil. Poškodený mu povedal mu, že nech si to dobre rozmyslí, inak sa ešte uvidia. Od tej doby žije v strachu a zlej psychickej nepohode, čo ho ubíja a spôsobuje problémy v každodennom živote. Asi dva týždne ho prišli navštíviť policajti, aby sa vyjadril k údajnej trestnej veci. Zľakol sa, spanikáril a v strachu sa priznal k niečomu, čo nespáchal. Po výsluchu na polícii sa rodičom priznal čo sa stalo. Mal výčitky od rodičov a na strane druhej sa bál poškodeného, ktorého nepozná, nikdy sa s ním osobne nestretol a nemá dôvod mu zapaľovať auto. Škoda na 13 ročnom aute sa mu zdá neprimerane vysoká a či uvedené veci pani W.R. mala v aute. Nevie sa ubrániť pocitu, že sa poškodený chce obohatiť na úkor jeho osoby. Keď prišla pre neho Kriminálna polícia tvrdil im, že nič neurobil, zobrali ho na políciu na W. I.. Policajtká W. ho k výpovedi nenútila, vypovedal dobrovoľne, ale bol v zlom psychickom stave. Policajt J. ho nenútil k výpovedi, ani iné osoba ho nenútila čo má vypovedať. Musel niečo povedať, aby to bolo vierohodné, no mal vtedy strach z pána W.. Pri previerke so všetkým súhlasil, čo od neho chceli, lebo bol v zlom psychickom stave. Pri previerke ukazoval všetko čo od neho chceli. Bol na neho vyvíjaný psychický nátlak, lebo si policajti tvrdili len to svoje. Všetko si vymýšľal, aby to znelo vierohodne. Vzhľadom na to, že výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní bol v rozpore s jeho skoršou výpoveďou v prípravnom konaní zo dňa 14.02.2013, bola prečítaná výpoveď obžalovaného zo dňa 14.02.2013 v procesnej pozícii obvineného z ktorej vyplynulo, že obžalovaný alkoholické nápoje požíva príležitostne, omamné a psychotropné látky nepožíva. Po zdravotnej stránke sa cíti dobre - aj po fyzickej aj po psychickej, nemá žiadne zranenia. Hospitalizovaný bol na psychiatrickom oddelení v septembri 2012 v NsP Trenčíne pre pokus samovraždy, kde bol asi týždeň hospitalizovaný. Potom chodil k psychiatricke Q.. Ž. do ambulancie v W. I., ale v súčasnosti ambulanciu nenavštevuje. K veci uviedol,

že dňa 19.01.2013 v čase okolo 01.00 hod. bol doma na Z. T. v W.Y. I.. Ako bol doma, rozmýšľal na rôznymi vecami, pričom si spomenul na dávnejší spor, ktorý mal s H. W., bytom W.U.Y. I., Z. Č.. XX, ohľadne peňazí, k čomu sa nechcel vyjadriť. Keď si na tento konflikt spomenul, tak ho to nahnevalo a tak sa rozhodol, že H. W. podpáli auto, na ktorom chodí. Vedel, že auto máva odstavené na parkovisku na Z. T. v W. I. medzi činžiakmi asi 30 m od hlavnej cesty zo W. I. smerom na Myjavu na mieste pre invalidov, nakoľko má čiastočne ochrnutú mamu. Nikde inde ho neparkuje. Obliekol sa, išiel do pivnice, kde si vzal prázdnu jednolitrovú fľašu od oleja Madiť, do ktorej z 5 litrovej bandasky nalial benzín, ktorý má do babety, následne vzal bicykel a na tomto sa odviezol asi 800 m k zaparkovanému autu H. W.. Po príchode fľašu s benzínom otvoril a pooblieval prednú kapotu auta. Benzín sa snažil zapáliť zapaľovačom, ktorý mal pri sebe, o sa mu nepodarilo. Potom nasadol na bicykel, vrátil sa do pivnice, kde vzal bandasku s benzínom, kde bolo asi 2-3 litre a s touto sa vrátil na parkovisko k vozidlu. Z bandasky vylial benzín na prednú kapotu vozidla a rozliat benzín zapaľovačom zapálil a to na prvý krát. Na nič viac nečakal, nasadol na bicykel a z miesta odišiel domov. Pri odchode sa pozrel na vozidlo, pričom videl, že dosť horí. Prišiel domov, kde dal bandasku do pivnice. Fľašu zahodil do kontajnera. Neskôr cez deň sa bol pozrieť na parkovisko, kde uvidel, že vozidlo poškodeného je úplne zhorené, začalo ho to vtedy mrziť a v súčasnosti to ľutuje. K spáchaniu skutku ho nikto nenútil, tento urobil sám pri plnom vedomí. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní k prečítanej výpovedi uviedol, že toto vôbec nehovoril, aspoň si to nepamätá, toto vôbec nie je pravda. V súčasnosti neberie drogy, nelieči sa zo žiadnej závislosti. K záveru znalcov, že u obžalovaného ide o syndróm závislosti od pervitínu, obžalovaný uviedol, že už ho neberie, určite nie je závislý. Od podania znaleckého posudku sa nelieči. Je nezamestnaný, je na úrade práce. K otázke sporu s poškodeným sa vyjadril, že v živote s ním spor nemal, nikdy sa s ním nestretol. Po vyhrážke H. W., že skončí ako jeho auto, obžalovaný uviedol, že na políciu s tým nešiel. Na úvod svojej výpovede o návšteve H. W. nehovoril. Vyhrážky H. W.U. mali počuť jeho rodičia. Mama bola v kuchyni, otec to počul, ale nevie kde sa v tom čase v byte nachádzal. Bol v zlom psychickom stave aj pred vyhrázaním aj po tom vyhrázaní. Bolo to lebo to bolo vtedy ako došiel z tej psychiatrie, čo bolo v septembri, októbri. Nevie kedy bol naposledy u Q.. Ž.Š.S.. Potvrdil, že dostal výzvu na konanie o dohode o vine a treste, ale potom mu došlo, že by to musel celé zaplatiť, keď nič nespravil. Potvrdil, že volal na prokuratúru, že sa chcel dohodnúť, Nevie prečo sa chcel dohodnúť. Musel by zaplatiť škodu za niečo čo nespáchal, preto s tým nesúhlasil. V čase skutku bol doma s otcom a pozerali hokej, asi KHL. Nevie kto hral, nevie kto by si to po roku pamätal. Nevie prečo túto skutočnosť neuviedol po vznesenia obvinenia. Pri previerke výpovede obžalovaného sa nerobili skice a náčrtky, len fotografie, nátlak na neho nerobili, príslušníci PZ postupovali tak ako im povedal, zmenu oproti tomu ako ukázal nerobili. Na záver obžalovaný uviedol, že poškodenému žiadnu škodu nezaplatí, nič nespravil.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2016 využil svoje zákonné právo odmietol vypovedať.

Z výpovede svedka poškodeného H. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka vyplynulo, že nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo, že auto bolo majetkom jeho matky, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá. Ráno ho zobudili policajti, že im niekto podpálil auto, išiel von, doniesol policajtom doklady. Auto bolo zhorené. Takéto autá išli v tom čase okolo 3 - 3,5 tisíca. Hneď vedel kto to podpálil obžalovaný, lebo jeho vlastný brat sa vyjadril pred jeho ženou, ktorá sa vyjadril, že to auto podpálil V.. Bolo to preto, lebo ako partia s ním prestala komunikovať, lebo začal fetovať a nebol v poriadku. Obžalovaného videlo kopu ľudí jazdiť na bicykli, preto sa priznal. Obžalovaný vedel, že má poškodený zdravotne postihnutú matku, ale asi nevedel, že auto patrí matke. Vozidlo využíval poškodený a jeho sestra. Auto pred skutkom stálo asi 4 dni pred skutkom pod tabuľou vyhradené pre zdravotne ťažko postihnutých. K tomuto rozporu so skoršou výpoveďou zo dňa 14.02.2013, kde poškodený uviedol, že uvedené vozidlo odstaviť ako obvykle dňa 18.03.2013 v čase okolo 13.00 hod. na parkovisku na sídlisku medzi panelákmi na Z. T. B. W. I. vedľa značky a miesta pre telesne postihnutých vedľa plastových kontajnerov na odpadky vo vzdialenosti cca 30 metrov od hlavnej cesty vedúcej od kruhového objazdu smerom na Q., poškodený uviedol, že túto odstaviť vozidlo. Vozidlo uzamkol. Vozidlo bolo vyhoreté až po kufor. V aute bolo nové palivové čerpadlo, zariadenie na prehrávanie hudby, dotykový display. S obžalovaným nemal spor, bol kamarátom s jeho bratom. Bližšie sa k tomu nechcel vyjadrovať. Nebol za obžalovaným po požiari s tým, že to bol obžalovaný. Hneď mu napísal mu sms niečo také ako díky. Poškodenému sa obžalovaný nepriznal, že podpálil auto.

Z doplňujúcej výpovede svedka poškodeného H. W. dňa 09.02.2016 vyplynulo, že nie je jeho povinnosťou pamätať si kedy došlo k požiaru, lebo je len splnomocnenec poškodenej A. W. a nie je jeho chyba, že policajti spravili chybu v dátume. Sám nevie aký dátum uviedol. Keď sa pýtal policajtov, či sa vo veci koná, povedali, že áno. Trestné oznámenie podával až na dôvažok. Navrhol vypočuť vo veci

Q. J. a Q. O.U.D., ktorý by viacej vniesli svetla do veci. Na základe toho, že bol obžalovaný odsúdený, poškodený uviedol, že ho obžalovaný a jeho otec napadli. Keď ho obžalovaný dokázal fyzicky napadnúť a vyhrážať sa mu, neprípadá poškodenému, že by sa obžalovanému mal vyhrážať. Vmieste, kde došlo k požiaru nikdy nebol kamerový systém. Nátlak na obžalovaného nerobil, ani nebol svedkom nátlaku na obžalovaného zo strany policajtov. V čase požiaru prišiel k auto, boli tam štátny policajti, ktorí si vypýtali od neho osobné doklady a od auta a potom mu ich vrátil. Po pár minútach odišiel. Policajt mu nehovoril, že má ísť podať trestné oznámenia. O týždeň bol na polícii mu povedali, že sa vo veci koná. O tom, že auto mal podpáliť obžalovaný sa dozvedel od nebohej U. J.. Ďalej poškodený uviedol, že Q. J. obžalovaného videl v ten večer na bicykli a O., ktorý býva na prízemí, pár metrov od horiaceho auta, tiež videl obžalovaného v ten večer a teda obžalovaný nesedel doma a nepozeral televízor ako tvrdil obžalovaný. Nevie ako bol zistený páchatel'. U. J.P.K. mu povedala, že auto mu dal zapáliť Q. J.D., lebo J. ju bil a poškodený ju viezol na pohotovosť. Povedala, že auto mu zapálil jeho brat - obžalovaný. U. J. zrejme bola na miestnej polícii. Poškodený bolo podávať trestné oznámenie za matku, lebo tá je ZTP a má vadu reči.

Z výpovede svedka B. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.03.2014 po zákonom poučení vyplýva, že nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo, že bol prítomný ako nezúčastnená osoba previerky výpovede obvineného I. V.. Vyšetrovateľ sa pýtal a Petrik potichu odpovedal. Úkon prebiehal zaspato, potichu. Nepamätá si, že by bol nejaký obžalovaný nútený k úkonu. Nezaznamenal žiadne napádanie alebo násilie zo strany polície. Pri fotografovaní, že by obžalovaného policajti k niečomu nabádali. Bol celý čas na mieste previerky. Zápisnicu z previerky podpisoval. Počas previerky mu pripadal obžalovaný pokojný. Nepamätá si čo vypovedal, lebo rozprával potichu. Počas jeho prítomnosti k ničom kontroverznému nedošlo. Obžalovaný pôsobil dosť pokojne. Svedkovi sa nezdalo, že by bol navádzaný. Svedok pracuje ako mestský policajt v W. I.. Previerok sa zúčastňuje asi 7 krát do roka a dosiaľ nič mimoriadne pri nich nezaznamenal.

Z výpovede svedka O. J. konanom dňa 11.03.2014 na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyplýva, že nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo, že je príslušníkom PZ, ktorý vyšetroval trestnú vec obžalovaného. Bol vyslaný na Starú Turú po pracovnej dobe, lebo mal tzv. dosah. Po príchode mu kolegyňa odovzdala spisový materiál aj s výsluchom podozrivého, odborným vyjadrení k škode na vozidle a uviedla, ktoré úkony, ktoré ešte treba spraviť. Materiál si prevzal, preštudoval a vypočul poškodeného. Na základe výsluchu podozrivého vzniesol obvinenie a vypočul obvineného. Po tom spisový materiál nechal na W. I. a kolegyňa na druhý deň ďalej pokračovala v realizácii. Počas previerky na mieste samom bol vedúcim previerky, počas nátlak alebo ovplyvňovanie nebol vyvíjaný ani si ho nevšimol. Keď vypočúval obžalovaného, bol pokojný. Svedkovi pripadalo, že obžalovaného trápí, čo spravil, lebo všetko sám poukazoval. Počas toho čo bol prítomný, nedošlo k žiadnemu incidentu. Výhrady k zápisnici nemal, keby mal, bolo by to v zápisnici poznačené. Previerok počas praxe robil veľa, a čo si pamätá na takomto úkone nedošlo k mimoriadnej udalosti. Výpoveď obžalovaný korešpondovala s tým k čomu predtým vypovedal. K fotodokumentácii svedok uviedol, že obžalovaný sám spontánne ukazoval, odkiaľ bral veci, kde bolo vozidlo, všetko zaznamenával technik, nikto ho nenavádzal a nikto ho k ničom nenútil. Svedkovi to pripadalo, že ho to trápilo. Vie, že podával u kolegyne nejakú sťažnosť, ale o tom nevie nič. Čo sa týka výpovede obvineného tak, tento vypovedal sám, pokiaľ by mal námietky bolo by to poznačené v zápisnici. Zápisnica zodpovedá tomu ako to prebiehalo, bol riadne poučený. Pri previerke bol svedok stále prítomný ako aj nezúčastnená osoba. Neznamenal počas úkonov žiadny konflikt, bolo by to v zápisnici poznačené. Obžalovaný spontánne vystupoval, sám dobrovoľne ukazoval. Poškodený H. W. počas úkonov nebol pri nich prítomný.

Z výpovede svedka V. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.03.2014 po zákonom poučení vyplýva, že je v príbuzenskom k obžalovanému, je jeho otcom. Neodmietol vypovedať. Z jeho výpovede vyplynulo, že v inkriminovanom dni bol jeho syn I. V.I.Y. doma, z bytu nikam neodišiel. Pozerali spolu v televízii v obývačke hokej. Obžalovaný mal prístup ku kľúčom k od pivnice, kde bola babeta a benzín do nej. H. W. sa asi týždeň po skutku vyhrážal obžalovanému, že ho nechá zbiť, keď sa neprizná, skončí ako jeho auto. Mal obavu o syna, ale neriešil to cez políciu. Nevedel odpovedať, čo robil 19.03.2013. Svedok V. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2016 využil svoje zákonné právo odmietol vypovedať.

Z výpovede svedka Y. Š. konanom dňa 09.02.2016 na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyplýva, že nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo, že začiatkom roku 2013, pre odstup troch rokov si nepamätá, kedy to presne bolo, ho oslovili kolegovia, či by išiel na W. I. vo veci poškodenia motorového vozidla požiarom majú podozrivú osobu a majú robiť nejaké úkony. Podozrivý I. V. bol vyťažovaný v predmetnej veci. Potom kolegyňa na skrátenom vyšetrovaní

s ním robila ďalšie úkony. Svedok bol pri vyťažovaní - určite bol pri previerke výpovede. Nepamätá si, či bol prítomný pri iných úkonoch. Po nahliadnutí do spisu potvrdil, že bol prítomný pri previerke výpovede obžalovaného a výpovede obvineného. Nezaznamenal žiadny nátlak na obžalovaného. Previerka bola v mieste bydliska v nejakých pivničných priestoroch, odkiaľ mala byť zobratá nejaká bandaska. Myslí si, že sa I. V. ku skutku priznával. K zámene dátumov ohľadne toho, kedy malo k požiaru dôjsť sa nevedel vyjadriť. Kolegovia vyťažovali I.U. V., lebo jeho kolegovia mali informácie, ktoré nasvedčovali, že je podozrivý. Informáciami, ktoré mali oni, svedok nedisponuje. Nepátral po zdroji ich informácie. Svedok H. W. pozná. Nevie, že by ho tento svedok v období roku 2013 kontaktoval.

Z výpovede svedkyne B. W.Á. konanom dňa 22.08.2016 na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyplýva, že nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo, že na časový odstup si na bližšie okolnosti nespomína. S obžalovaným riešila len raz. Predtým a ani potom s ním neprišla do kontaktu. Úkony sa robili na základe poznatkov OKP alebo kolegov z obvodného oddelenia. S obžalovaným robila prvotné úkony a to výsluch podozrivého pred začatím trestného stíhania a vydával uznesenia o začatí trestného stíhania a potom vec prevzal O. J.. Následne dávala vyšetrovať Duševný stav. Je možné, že robila ešte výsluch svedka, ale bližšie si to nepamätá. Nepamätá si čo obžalovaný uviedol. Čo uviedol, je v zápisnici. Myslí si, že vypovedal tak ako je skutková veta. Nevie ako došlo k zisteniu dátumu a času vzniku požiaru vozidla. Ani sa nevedela vyjadriť, či v priebehu vyšetrovania došlo k preverovaniu dátumu vzniku požiaru.

Z výpovede svedka Q. J. konanom dňa 22.08.2016 na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyplýva, že nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo v čase skutku býval v W. I. a v ten večer išiel po Q. T. a jediné čo videl, že okolo neho prechádzal niekto na bicykli veľkou rýchlosťou v tmavom oblečení s kapucňou na hlave, nevie kto to bol. Po pätnástich minútach išiel naspäť, auto bolo v plameňoch a bola tam policajná hliadka. Zrejme teda stretol páchatel'a. H. W. pozná a vedel, že vozidlo je jeho. Dátum, kedy sa to stalo nevie, ale vie, že to bolo po polnoci. Asi dva dni na to stretol v bare H. W. a povedal mu to, čo aj na súde. Do tváre tej osoby nevidel. Zdá sa mu, že v tom čase bolo trochu snehu a poľadovica. Nevšimol si, či osoba na bicykli mala niečo pri sebe. V tom mieste, kde sa míňali, je dosť veľká tma, sú tam stromy a je tam živý plot. Svedok uviedol, že môže to byť obžalovaný, ale nevie či to je on. H. W. mu povedal, že asi vie kto to bol. Potom sa rozišli. Ako naložil s tou informáciou nevie.

Z výpovede svedka Q. O. konanom dňa 22.08.2016 na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyplýva, že nie je v príbuzenskom ani v obdobnom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo býval kúsok od miesta požiaru, videl cez okno na prízemí ako horí auto. Okolo štvrt' na tri ráno videl horiace vozidlo. Dátum si nepamätá, lebo je to dva tri roky dozadu. Svedok išiel dať preč svoje auto a potom tam boli hasiči. Nevie ako došlo k požiaru. Videl len ako auto horelo. V tom čase nebolo nasnežené ani námraza. H. W. pozná, ktorý býva oproti. Keď videl horiace auto vedel, že to je jeho auto. Pozná Igora Sadloňa z videnia. Na aute sa vozil H. W., vozidlo malo ZŤP.

Z prečítaného znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. Bánovce na Bebravou č. 112/201013 zo dňa 09.06.2013 vyplynulo, že u obžalovaného ani v súčasnosti ani v čase spáchania trestnej činnosti nešlo o žiadnu duševnú poruchu v zmysle choromyselnosti. V auguste 2012 sa u neho jednalo o psychotickú epizódu, ktorá bola týždeň preliečená v rámci psychiatrickej hospitalizácie. Tempore criminis nič neopravňuje znalcov domnievať sa, že obžalovaný bol pod vplyvom návykovej látky. Ide u neho o syndróm závislosti od pervitínu (metamfetamínu). Ovládacie ani rozpoznávacie schopnosti neboli v čase spáchania skutku ovplyvnené pozitívm drog. V prípade, že súd bude považovať spáchanie skutku za dokázané, obžalovaný mohol rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v čase spáchania skutku a toto svoje konanie aj ovládať. Stimulačné substancie pervitín a marihuana môžu u neho vyvolať agresívne prejavy. Je schopný chápať zmysle a účel trestného konania. Znalci odporúčajú, aby súd u neho nariadil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa Odborného vyjadrenia zo dňa 14.02.2013 AUTO-MOTO-DIELY - X. S. Nové Mesto nad Váhom, osobné motorové vozidlo BMW 525TDS, rok výroby 2001, 220 000 km najazdených, opotrebované primerane veku, bola hodnota v roku 4 000,- Eur.

Podľa Odborného vyjadrenia zo dňa 14.02.2013 Q. T. 2 ks zhorených transponderov na prehrávanie hudby zakúpené v roku 2012 mali hodnotu 30,- Eur a 1 ks dotykového displaya zakúpený v roku 2012 mal hodnotu 150,- Eur.

Podľa Odborného vyjadrenia zo dňa 14.02.2013 X. X. TRI autodiely 1 ks palivového čerpadla do osobného motorového vozidla zn. BMW zakúpené v roku 2012 malo hodnotu 85,- Eur.

Podľa technického preukazu Ta 006852 je vlastníkom vozidla zn. BMW 525TDS, ev. č. NM 480BX je A. W., Z. XXX/XX, W. I..

Podľa Správy Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Novom Meste nad Váhom zo dňa 08.12.2014 a pripojených príloh dňa 05.01.2013 v čase pre 02.05 hod. vznikol požiar osobného motorového vozidla zn. O. XXXTDS, A.. Č.. K. na ulici W. XX. Požiar bol ohlásený o 02.04 hod. a o 02.16 bol zlikvidovaný.

Podľa správy Mestskej polície Stará Turá zo dňa 10.12.2014 hliadka mestskej polície dňa 05.01.2016 v čase o 02.04 hod. vykonala previerku požiaru osobného motorového vozidla na parkovisku medzi ulicami Q.I. U. W. XXX/XX, kde zistili, že horí osobné motorové vozidlo zn. O., A.. Č.. K. XXXBX. Šetrením bolo zistené, že majiteľom vozidla je H. W.P.J., ktorý sa dostavil aj k vozidlu. K požiaru došlo mimo záberu kamerového systému.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.07.2016 vyplynulo, že A. W.R.B. postúpila na H. W. pohľadávku vo výške 4 265,- Eur titulom náhrady škody v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom.

Z Ústrednej evidencie priestupkov zo dňa 25.06.2013 vyplynulo, že obžalovaný nebol doposiaľ riešený za priestupky.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 2 krát súdne trestaný, ale všetky odsúdenia má osvedčené a hľadá sa neho, akoby nebol odsúdený.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené ďalšie listinné a obrazové dôkazy ako to vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania najmä zápisnica o previerke z miesta činu a príslušná fotodokumentácia z previerky, fotodokumentácia zhoreného motorového vozidla zn. O. XXXTDS.

* * * * *

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel súd k právnomu záveru, že dňa 05.01.2013 v čase približne o 02.00 hod. horelo motorové vozidlo zn. O. XXXTDS, A.. Č.. K. XXXBX, teda nie dňa 19.01.2013 ako sa v uznesení o vznesení obvinenia a v obžalobe kládlo obžalovanému za vinu. Skutok zo dňa 05.01.2013 vykazuje po právnej stránke zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Po vykonanom doplnenom dokazovaní súd dospel k záveru, že je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Je nepochybne preukázané, že ku skutku nedošlo dňa 19.01.2013, ale dňa 05.01.2013, čo je preukázané správou OR HaZZ Nové Mesto nad Váhom, správou Mestskej polície Stará Turá a správou Obvodného oddelenia PZ Stará Turá zo dňa 28.09.2015. Z dokazovania vyplynulo, že celé prípravné konanie ako aj konanie pred súdom do 11.03.2014 bolo zamerané na dokazovanie skutku časovo situovaného na deň 19.01.2013. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu bolo dokazovanie doplnené tiež o výsluchy poškodeného H. W., W. Y. Š. U. B. W.R.B. (príslušníkov PZ), svedkov Q. J. U. Q. O.. Z výsluchov svedkov Y. Š. U. B. W. vyplynulo, že obaja svedkovia boli činní v prípravnom konaní ako príslušníci PZ pri úvodných úkonoch. Z ich výpovedí vyplynulo, že neznamenal žiadne náznaky nátlaku na obžalovaného v prípravnom konaní, pričom obžalovaný popísal konanie, ktoré sa mu kládlo za vinu v súlade so skutkovou vetou. Svedkovia Q. J. U. Q. O., ktorých výsluch navrhol poškodený H. W. a ktorí mali potvrdiť spáchanie skutku obžalovaným, však uvedenú skutočnosť nepotvrdili a ani sa nevedeli vyjadriť k dátumu požiaru motorového vozidla zn. O. XXXTDS, ev. č. K. XXXBX. Svedok Q. J. sa vyjadril, že videl na bicykli neznámu osobu, ktorá prešla okolo neho a miesta činu na bicykli, no nevedel uviesť, či išlo o obžalovaného. K dátumu požiaru uvedeného vozidla a k osobe páchatel'a sa nevedel vyjadriť ani svedok Q. O.. V ich výpovediach súd okrem toho identifikoval aj zásadné rozpory, keď svedok Q. J. uvádza, že v čase skutku bol sneh a námraza a svedok Q. O. s určitosťou tvrdí, že sneh a námraza neboli. Z hľadiska obrany obžalovaného, ktorá je založená na tvrdení, že priznanie na polícii urobil pod nátlakom a zo strachu pred poškodeným H. W. je potrebné zo strany súdu konštatovať niekoľko skutočností, ktoré by mohli obhajobné tvrdenia obžalovaného potvrdiť alebo jeho vinu podstatne spochybniť. Svedok poškodený H. W. podal trestné oznámenie vo veci podpálenia vozidla zn. O. XXXTDS, A.. Č.. K. XXXBX, až dňa 14.02.2013 o 08.30 hod. V zápisnici uvádza, že auto zhorelo z 18. na 19.01.2013, pričom podozrenie na konkrétnu osobu nemal, avšak už v ten istý deň o 11.30 hod. bol ako podozrivý vypočutý I. V., bolo začaté trestné stíhanie vo veci a tiež bolo I. V. vznesené obvinenie, bol vypočutý a bola s ním vykonaná previerka výpovede. Prítom z trestného oznámenia ani z ostatného obsahu spisu nevyplýva ako sa policajti dopracovali k osobe podozrivého I. V. a táto okolnosť sa nepodarila objasniť ani výsluchom svedkov O. J., Y. Š. U. B. W.. Ďalšou podstatnou okolnosťou je, že polícia objektívne vedela o požari uvedeného motorového vozidla dňa 05.01.2013, keďže na miesto požiaru sa dostavila hliadka mestskej polície, ale aj hliadka OO PZ Stará Turá. Zo záznamov OR HaZZ Nové Mesto nad Váhom mohla získať informáciu o tom, že išlo úmyselné zapálenie vozidla, avšak až do 14.02.2016 neboli vykonané z úradnej povinnosti žiadne úkony smerujúce k objasneniu trestnej činnosti. Podľa názoru súdu bezprostredne po požari mala polícia vo veci začať trestné stíhanie pre podozrenie zo

spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci. K tomu však došlo až na podklade trestného oznámenia dňa 14.02.2013, teda až po viac ako piatich týždňoch od požiaru. Po troch hodinách od podania trestného oznámenia polícia vypočúvala podozrivého. Ten sa k činu ako podozrivý i ako obvinený dňa 14.02.2013 priznal, ako aj v následnej zápisnici o previerke na mieste činu. Obžalovaný však v zákonnej lehote podal voči uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, kde namietal, že vzhľadom na svoj zdravotný stav sa a diagnózu sa ku skutku priznal. Obžalovaný napokon i pred súdom na hlavnom pojednávaní poprel vinu za skutok a uviedol, že sa priznal pod nátlakom poškodeného. Napokon o nátlaku hovoril aj otec obžalovaného. O skutku má obžalovaného usvedčovať samotný svedok poškodený H. W., ktorý však v trestnom oznámení neuviedol žiadnu konkrétnu osobu, na ktorú by mal podozrenie. Neskôr vo svojich výpovediach označuje za páchatela obžalovaného, pričom o osobe obžalovaného ako páchatela sa mal dozvedieť od nebohej U. J., ktorá mu mala povedať, že skutok z pomsty spáchal obžalovaný na popud svojho brata, ktorý mal menovanú biť. Uvedenú informáciu však vzhľadom na úmrtie uvedenej osoby a príbuzenský vzťah obžalovaného s J.P.K. nie je možné potvrdiť ani vyvrátiť. Ani svedkovia Q. J. U. U. O. nepotvrdili status obžalovaného ako páchatela trestného činu a ani nepotvrdili dátum požiaru. Vzhľadom na všetky uvedené skutkové okolnosti nie je vylúčené, že na obžalovaného mohol byť vyvíjaný nátlak, aby sa priznal k spáchaniu trestného činu, aby ho, ako uviedol odvolací súd v uznesení zo dňa 06.02.2015, niekto spracovával a podrobne ho naučil vypovedať. Vo svojej podstate obžalovaného usvedčujú len jeho priznania z prípravného konania, ktoré už v prípravnom konaní odvolal a vinu poprel aj pred súdom na hlavnom pojednávaní a výpoveď poškodeného. Stojí tu teda tvrdenie proti tvrdeniu. Vykonané dôkazy nevytvárajú spolu ucelenú reťaz tak priamych a ako aj nepriamych dôkazov, ktoré by samotné alebo vo vzájomnej súvislosti, umožňovali vysloviť bezpečný a nepochybný záver o vine obžalovaného za založenia požiaru motorového vozidla zn. O. XXXTDS, A.. Č.. K. XXXBX, dňa 05.01.2013, pričom jedinou bezpečne a nepochybnou preukázanou skutočnosťou je, že požiar vozidla nebol založený dňa 19.01.2013, ale dňa 05.01.2013.

Záver o vine obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch. Ustanovenie § 2 ods.4 Trestného poriadku, obsahuje základnú zásadu trestného konania, a to zásadu prezumpcie neviny. Každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie, sa považuje za nevinného, dokiaľ vina nie je právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vyslovená. Prezumpcia neviny vyjadruje objektívnu právnu situáciu. Zo zásady prezumpcie neviny vyplývajú základné pravidlá, ktoré súd musí v plnom rozsahu rešpektovať. Jedná sa najmä o zásadu, že obžalovanému musí byť vina preukázaná, teda nie je úlohou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, je len jeho právom predkladať a navrhovať dôkazy o svojej nevine. Ďalšou zásadou je zásada „in dubio pro reo“, teda že v prípade, ak po skutočne dôslednom uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Ďalším princípom je princíp, podľa ktorého nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina. Súčasný skutkový stav a dokazovanie nevedie k spoľahlivému zisteniu a žiadnemu záveru o tom, ktorá výpoveď je pravdivá, teda že v prípade, ak po skutočne dôslednom uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Ďalším princípom je princíp, podľa ktorého nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina. Súčasný skutkový stav a dokazovanie nevedie k spoľahlivému zisteniu, že práve obžalovaný úmyselne podpálil osobné motorové vozidlo zn. O. XXXTDS, A.. Č.. K. XXXBX. Súd, súc viazaný základnou trestnoprávnou zásadou „in dubio pro reo“, preto nemohol rozhodnúť inak ako podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku a obžalovaného spod obžaloby oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že skutok tak ako je opísaný v obžalobe, spáchal obžalovaný.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený a na poškodeného prešlo zmluvou o postúpení pohľadávky postavenie poškodeného, odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody v intenciách § 288 ods. 3 Trestného poriadku na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.